

כמו:

עין משפט
גרי מצוה

כל הגט פרק שלישי גיטין

מסורת הש"ס

א) פ"א עושה ב"ד
ומשילחו. ב) ודמיא. ג) ע"ז
ל"א לקמן טו. ד) מצינו ב"ד
ל"א לקמן טז.

גליון הש"ס

ג"פ ודא שליח שלא ניתן
לגירושין. ע"ז לקמן טז ד"ד
ע"א חז"ה וכו' משום: שם
איכסוף למהו איתא. ע"ז
לקמן טז ע"ז ב"ד לו ע"א
ע"ז ד"ד כ"ב ע"א:

לענין רש"י

ריטורציוני. ר' לקטור.

תוספות ר"ד (המשך)

ו' יצחק נפחא ותיב רב
ספרא גבוייהו אמרי ליה ססור
מילך קמן דבי אחי אבא
בר מניומי נחביה ניהלה
פירוש השליח היה אנוס
ליך לדרבו ולא היה יכול
להתקין עד שימנהו אבא
בר מניומי אמרי ליה ססור
דבי שליחותו בפניו ואמרו
בפני נחבא ובפני נחבא
ואצ"ט שאינו כאן כדאמרן
לקמן שילוב ב"ד למטות כן
בפני שליח ראשון בין שלא
בפניו וכן לנו הגט ושימנהו
לו ואנו ניתן לו והוא יספדו
לאשה ויהיה שליח ב"ד אמר
לר' רב ספרא דהוא שליח
שלא ניתן להטותו הוא
איכסופי זו זה השליח לא
עשה שליח לגרשה אלא
למטותו ללא בר מניומי
והלכך לאו במקום בעל קאי
שהוא רשאי להטותו אלא
על ד' אבא בר מניומי יוכל
למטותו שכן הרבה הבעל
אבל אינו רשאי שימנהו
לאדם אחי שימנהו לאבא
בר מניומי ולא רמי לפרש
שניתן לגירושין שרדו כ"ד
הבעל ומספחה עושה כמה
שליחם אבל זה שלא ניתן
לגירושין ואין ידו ליה הבעל
סמפסא אין לו כחט שליח
אחר להניעו ליה אבא בר
מניומי אך אם הרשות הבעל
בפירוש שהיא רשאי למנות
שליח אחר עד שימנהו ליה
אבא בר מניומי. אמר רבא
קפחיהו רב ספרא דתלחה
רבנן סמיכי וספיקא דהכי
א"ל אבא בר מניומי ולא את
והוא ליה שליח שלא ניתן
לגירושין פ"י שאמר לבעל
לא ידענא לה לא עשא
שליח אלא לתת ליה אבא
בר מניומי וה"ל שליח שלא
ניתן לגירושין דמספסא וכן
לו כח למנות שליח אחר
להניעו ליה אבא בר מניומי
רק אם היה הבעל משרה
בפירוש. והוא גברא דשדרי
גיטא לדביתהו א"ל שליח
לבתר תלמינן ויטין איתניס
בגו תלמינן ויטין פ"י איתעל
אנוס שלא היה יכול להתקין
שם ל' יום ולמטותו ב"ד
האשה ארא לקמי' דרבא
אמר רבא חלה מיט ששם
דאנוס הכי נמי הא אניס
א"ל ססור מילך קמן ולבתר
תלמינן ויטין משוינן שליח
אמרו ליה ניהליה ומכאן
מוכיח שב"ד מפני השליח
השני ולא שליח ראשון
ומ"ה תנן שליח ב"ד הוא
אמרי ליה רבא ויהו
שליח שלא ניתן לגירושין

ואול איהו ויסיב לה גיטא. גירשא דכי אמר ליה שקול חפץ גירשא
קפיד איהו שהיה נדעמו לעכב הגט אס לא תמן לו החפץ ולגרומה
בעיגונה עד שתמן הלך הגט תלה חפצך דכבר זה חס שניה נעשה
כמי שאמר לו אל תגרשנה אלא צניח וגירשא בעליה הלך ר' יוחנן
פוסל זו בשליח ראשון וכ"ש בשליחו
והיינו דקאמר ר' יוחנן דגטו לא נמי לא
הוי הלך מנא צמתני' לא ישלחני ב"ד
אחר שמה כשימסור ראשון שליחות
לשני לא ימסור לו דברים שהיוותן או
השני לא ידקדק בן ויהא משנה
ומיפסול גיטא וריש לקיש מבישר כו'
קסבר לאו קפידה הוא אלא אורחא
דמילתא קאמר ליה: **ב"ד** **עושה**
ב"ד שליח ומשלחו. שרץ הראשון
לומר בפניהם כפני נחבא ובפני נחבא
לפי שהאחרון לא יוכל לומר: שליח
ב"ד אני. ומספחה ב"ד עשו הדבר
בהכשרו: ג"פ שליח דשליח. השליח
השני שנעשה ב"ד: האחרון. ולא חב
השני: ה"ג אלא כי תבעי לכו כ"ד או
אפי' שלא כ"ד: עושה כמה שזומין.
ראשון לשני ועני לשלישי וכן לעולם
לר' יוחנן ב"ד ר' הוואל ואין הראשון
לר' יוחנן כ"ד בפני נחבא האחרון נמי
א"ל לומר שליח ב"ד אני: **אס מס**
ראשון. עד שלא הגיע הגט ליה:
בעלו כולן. קסבר ממונו נאו: קדעוסא
היא. כקטנותו אמר אני שמועה זו שיש
להשיב עליה: לא ידענא לה. איני
מכירה: מסור מילך קמן. אמרו דברי
שליחותן כפניו ותן לנו הגט ואמרו
כפני נחבא ובפני נחבא: ולאו מסקרו
לו ויהיה שליח ב"ד: והא שליח נמי
ניתן לגירושין הוא. השליח הזה לא
נעשה שליח לגרשה אלא למטותו לאבא
בר מניומי הלך לאו במקום בעל קאי
למטותו ליה אחר: קפחניהו. קטע
רגליהם שלא ימלאו רגליהם לדבריהם:
מאי קפחוסא. הלל אינה משונה דמי
אמר ליה בעל אבא בר מניומי יגרשנה
ולא אמה לי הוה האי ידע לה הרי
זוהי חתלה לגרשה. לטון קפוח
דטרונוצ"י: שמקלרו נלמטת: איכא
דאמרי. דרנא אמר שליח משונה
אלא כטענות קפסא ואמר (ליה) כד אשי
מאי טעמותא ספיר קפחניהו: מאי
קאמר ליה. בעל: אבא בר מניומי
יגרשנה ולא אהא. מאחר שאיך
מכירה הוא יהא שליח מעמה ולא את.
גלישנא קמול גרסינן מי אמר ליה
גלישנא תתרא גרסינן מאי קאמר ליה:
איניס. שליח: כנו שלטין. שלא יוכל
ליך אחר שלשים: שליח שלא ניתן
לגירושין הוא. בתוך שלשים: וליטוס.
שמה נל בעל אבא בר מניומי שלשים
ומתיחד עמו ופסיקה ובעל הוא וגיט
ישן: עושה שמה פייס. בתוך י"ב
חדש שיש שהות הרבה לכל. ואין זה
דומה לשולח גט ממדינת הים ואינו
קובע זמן לשלוחו דידו דמסת ליכא
למיטת שמה פייס קדמיה אמר
הבעל השליח קדמיה וכבר הגיע
גט ליה ולא עקר נפשיה מספיקא:
הכי גרסינן ואמר רבא כו' באומר. כפני
גט יין הוא הרעי נחמיה לומר שלא צמתי
בתוך הזמן אלאה ויזן דמשיקרא למינה נה
לא ליקן ולערינא אלמא טעמא דאמר
לך ליה דלל אמר ליה דלל אמר ליה

שקול מינה חפץ והדר ה"ה גיטא. משמע דוקא שהקפיד על
לקיחת החפץ מחלה פלגי אבל הכ לה גיטא ושקול מינה
חפץ לא ומינה דכפרק הכותב (מכות דף סה.) אמרי' דלא שנה א"ל
שקול שטרף והכ ליה זוזי ולא שנה אמר ליה הכ ליה זוזי ושקול שטרף
משלם דלמר ליה לתקוי שדמתיך ולא
לעומי כיון שהזכיר לקחת השטר
אע"פ שהזכיר לנסוף ויש לומר דשמי
התם שפרעון המעות תלוי בשטר
ונהכרת לקחת השטר גלי דעמיה
שירא שלא יאמרו ספראי יניחו:
רבי יוחנן פוסל בו וב"ש בשלוחו.
פ"י כקוט' דקפידה הבעל אינו
אלא שלא ישאר החפץ ביד האשה אבל
כמה שאמר ליה שיטול הימנה חפץ
והוא משלך ביד אחר אין הגט נפסל
ולא ישלחני ביד אחר דקמי' במתמינן
היינו טעמא שמה לא ימסור לשני
דברים כהיינו או השני לא ידקדק
בן ויפסול הגט ולפי זה הא דקמי'
שליח אלא לא אמר להו הא לא תבעי לכו
מדרקתי אין השליח האחרון: מכילל דמשוי
שליח אלא כי תבעי לכו כי משוי שליח
ב"ד או אפילו שלא ב"ד אמרו ליה הא לא
מבעיא לן מדרקתי אלא אומר שליח ב"ד אני
רב נחמן בר יצחק מתני' הכי אמרו ליה רבנן
לאבימי בריה דר' אבהו בעי מנינה מר' אבהו
שליח דשליח כי משוי שליח ב"ד או שלא
ב"ד אמר להו ותבעי לכו אי משוי שליח
בעלמא אמרו ליה הא לא קא מבעיא לן
רתנן אין השליח האחרון מכילל דשליח משוי
שליח אלא כי קא מבעיא לן ב"ד או שלא
בבית דין אמר להו הא נמי לא תבעי לכו
ידקתני אמר שליח ב"ד אני אמר רבה
השליח ב"ד עושה כמה שלוחין אמר רב אשי
אם מת ראשון בטלו כולן אמר רב רב
אשי את דבא דקטנותא היא אילו מת בעל
מידי מששא אית בהו כולוה מבה מאן קאתו
מבה דבעל קאתו יאיתיה לבעל איתנהו
לכולוהו ליתיה לבעל ליתנהו לכולוהו ההוא
גברא דשרד לה גיטא לדביתהו אמר שליח
לא ידענא לה אמר ליה זיל יהביה לאבא בר
מניומי דאיהו ידע לה וליויל וליתביה ניהלה
מ'
אתא ולא אשכח לאבא בר מניומי אשכחיה לרבי אבהו ורבי חנינא בר פפא
ו' יצחק נפחא ותיב רב ספרא גבייהו אמרו ליה מסור מילך קמי' דידן דבי
ייתא אבא בר מניומי ניתביניה ליה וליויל וליתביניה לה אמר להו רב ספרא
* ויהי שליח שלא ניתן לגירושין הוא איכסופי אמר רבא קפחניהו בר ספרא
לתלחה רבנן סמוכי א"ר אשי במאי קפחניהו מי קאמר ליה אבא בר מניומי
ולא את איכא דאמרי אמר רבא קפחניהו רב ספרא לתלחה רבנן סמוכי
בטעותא א"ר אשי מאי טעותא מאי קא אמר ליה אבא בר מניומי ולא את
ההוא גברא דשרד לה גיטא לדביתהו א"ל לשליח לא תיתביה ניהלה עד
תלתין יומין אתניס בגו תלתין יומין אתא לקמי' דרבא אמר רבא חלה טעמא
מאי משום דאנוס האי נמי אנוס הוא אמר ליה מסור מילך קמי' דידן דלבתר
תלתין יומין משוינן שליח ויהיב ליה ניהלה א"ל רבנן לרבא והא שליח שלא
ניתן לגירושין הוא אמר להו * כיון דלבתר תלתין יומין מצו מגרש בשליח
שנתין לגירושין הוא וליחוש שמה פייס מי לא תנן * מעכשיו שמה פייס אמר
מכאן ועד יב"ח ומת בתוך יב"ח הרי זה גט והיונן בה וגירושין שמה פייס ואמר
רבה בר רב הונא הכי אמר רבא אבא בר מניומי דרב באומר נאמנת עלי
לומר שלא באתי * איכסוף לסוף איגלאי מילתא דארוסה הואי אמר רבא
* אם אמרו בנשואה יאמרו בארוסה אמר רבא הא ודאי קא מבעיא לן
כו

מד א מ"י פ"ט מ"ג
גירושין הלכה לה לו
קמ עושה פ"ט א"ר
סיון קמא ספין לו:
מה ב מ"ט ס' פ"ו ל' כ'
סמט ס' טושי' סס
ספין מ ומתי' קמא ספין ט:
בו ג ד ה מ"י שם ג' ד
וה"ל סמט ס' טושי' סס
ה"ע ספין קמא ספין ט:
מז ג ד מ"י שם טושי' סס
ספין מ:
מח ז מ"י פ"ט מלמט
גירושין הלכה לה לו
סמט פ"ט טושי' סס ספין
לו:
ט ו ט י מ"י שם הלכה
מ [מח] טושי' סס
ספין לו:
כ [מ"י שם הלכה ח]:

תוספות ר"ד

של בעל הבית אלא חתלה
קבל החפץ ואחר תנן לה
הגט נש' מעליה דהי אלא
כי פלגי ריבא דא"ל שקול
מינה חפץ והדר ה"ה גיטא
אין מינה שליח שני
ואול שליח שני ויהי ב"ד
גבר ויהי שקול מינה חפץ
ויחן פוסל בו וב"ש
בשלוחו דקפידה הוה ומכרי
על דעמו הרי שהוא סבר
לכבשה בעיני הגט עד שתתן
לו החפץ ודוקא קאי הכי
שלא יעבור על דבריו הלכך
היבא דרשנה אצ"ט שהגיע
חצצו לידו קפידה היה ולא
היו גיטא בפני שערב על
דעמו ויהי קמי' לא ישלחני
ביד אחר סמט שמה שליח
שני שרביה הבעל הבית ור' ל'
היבא דרשנה אצ"ט שהגיע
בעל אלא שיגיע חפץ לידו
ולא תכבשה האשה ויזין
שגורע חצצו לידו אצ"ט
ויהי לה נמי ברישא לא
היה שני ומכריב על דעמו
וקייל לכל ר' ל' ו' יוחנן
א"ל הלכה בר' יוחנן * ומתן
החכמה גט ספדינת הים
והכ"א עושה ב"ד ומשלחו
ואמרו לפניהם שלא נכתב
ובפני נחבא אין השליח
האחר שאין אמר בפני
נחבא ובפני נחבא אלא אמר
שליח ב"ד אני. פ"י אם
חלה או נאנס ואינו יכול
לכתב ודעה למנות שליח
אחר למטותו לפני ב"ד שיהי
שקול לומר בפניהם חפץ
ונכתב ובפני נחבא ולקמי'
יכול השליח האחרון אינו
יכול לאומרו וכבר אפסלו
ר' יוחנן ורבי חנינא לעיל
ואמרו החם רביעי ששה
אמין דהיא אקינו שטרות
דעלמא וביצוינן השליח עם
שנים אמרין פלגי ויהי
נמי מידי כפני שלשה פסחי
התני ב"ד עמו שיהו שנים
ויהו חלישה:
ליה רבנן לאבימי בריה דר'
אבהו בעי מנינה מר' אבהו
שליח (שליח) משוי שליח
או לא א"ל לה לא תבעי
לכו מדרקתי אין השליח
האחרון מכילל דמשוי שליח
פ"י מרלא נמי שליח שני ומתי
שליח האחרון ש"מ דמי
משוי לו תבעי לך בב"ד או
שלא בב"ד. פ"י מי אמרין
כיון שאין צורך להשיב לומר
כפני נחבא ובפני נחבא אינו
צורך ב"ד או דלמא כיון
דצ"ל אלו שליח ב"ד אין
שוח דב"ד וכו' כפני נחבא
ובפני נחבא. אמר ליה הא

הוא פ"י בתוך ל' יום אמר להו רבא כיון דלבתר תלתין יומין מגרש שליח לגירושין הוא: וליחוש שקמא פייס מי שטמא
בא הבעל אצלה בתוך ל' יום ונתירח עמה ופייס ובעל ואם בעל בתוך ל' יום טבלה שליחותו של שליח אחרי ששם פייס מי שטמא
עמה ובה עליה ושוב אין שליח זה יכול לגרשה דבטלה שליחותו אבל בעל בוראי יכול לגרשה בו דדוקא שליחות השליח
כשלא אבל גט קטן קאי ויזין ורביה ניהליה בתר רבא עליה חפץ דקפידה אבא בעל מיהו לא באחי מבאן ועד י"ב חדש שמה
יאמרו ניהו קודם לבנת אבא לא גירשה בו תינשא למחלה. פ"י לא תן מעכשיו אלא מיהו לא באחי מבאן ועד י"ב חדש ומת
בתוך י"ב חדש הרי זה גט והיונן בה וליחוש שמה פייס עליה פ"י אחרי שיש שהות הרבה לכא ליתוש שמה פייס אבא בר מניומי חלה
ולא דמי לשולח גט ממדינת הים ואינו קובע זמן לשלוחו ויהי ליכא למיטת שמה פייס אבא בר מניומי אבא בר מניומי חלה
קדימיה וכבר הגיע הגט ליה ולא עקר נפשיה מספיקא. ואמר רבא בר רב הונא הכי אמר רבא מר' שמיה דרב באומר
נאמנת עלי לומר שלא באתי פ"י באומר כפני ב"ד בשעה שספדו לשליח הרי הוא נאמנת עלי כק' עדים אם עזר לומר